

der ikke har omfattet overnatning, bortfalder med forslaget. Der vil således fremover ved rejser under ét døgn varighed alene kunne foretages fradrag for dokumenterede merudgifter.

Danske Sælgere har oplyst, at deres medlemmer skønsmæssigt samlet har været berettigede til godtgørelser/fradrag på i størrelsesordenen ca. 200 mill. kr. Det er vanskeligt at skønne over størrelsen af de fradrag eller godtgørelser for rejser, der ikke modsvares af reelle merudgifter, og som derfor bortfalder med forslaget. Antagelig vil der være tale om forholdsvis begrænsede beløb, således at merprovenuet fra denne erhvervsgruppe vil være begrænset.

For flypersonale foreslås statens satser for rejser med overnatning anvendt, hvilket vil betyde godtgørelse på niveau med eller lidt under, hvad der kunne opnås efter cirkulæret. For fagforbundenes funktionærer bortfalder de hidtidige godtgørelser vedr. møder.

Langturschauffører vil få forøget den daglige godtgørelse med 100 kr. i udlandet og med 50 kr. i Danmark. Turistchaufførers godtgørelse ved rejser med overnatning vil tilsvarende forøges med 70 kr. i udlandet og med 31 kr. i Danmark.

Hvis det forudsættes, at de skattefri godtgørelser er en del af aflønningen, bliver der tale om, at en større del af aflønningen bliver skattefri med provenutab til følge. For langturs- og turistchauffører set under ét skønnes forslaget med stor usikkerhed at medføre et provenutab på ca. 55 mill. kr.

Alt i alt vil lovforslaget fra 1999 umiddelbart medføre et merprovenu, der med meget stor usikkerhed kan skønnes til i størrelsesordenen 45 mill. kr. årligt. Heraf vedrører ca. halvdelen kommunerne.

Overgangsreglerne medfører dog, at der stort set bliver tale om en udskydelse i to år af den del af merprovenuet, der vedrører statsskattelovens § 5 d og særreglerne. Forslaget skønnes derfor med stor usikkerhed at medføre et provenutab i 1997 og 1998 på ca. 10 mill. kr. Heraf vedrører ca. halvdelen kommunerne.

For finansåret 1997 skønnes forslaget at medføre et provenutab på ca. 5 mill. kr.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslagets tilstræbte forenkling og præcisering af reglerne på området skønnes alt i alt at have gunstige erhvervsøkonomiske konsekvenser. Dette skyldes bl.a., at der med lovforslaget skabes ensartede regler for offentligt og privat ansatte med hensyn til rejsegodtgørelse m.v., hvilket medfører større gennemskuelig med hensyn til den reelle aflønning af forskellige erhvervsgrupper.

Endvidere sikrer lovforslaget, at Ligningsrådet fortsat kan fastlægge nærmere kriterier og standardgodtgørelsessatser for arbejdsområder, hvor merudgifterne ved rejser med overnatning ikke eller kun vanskeligt kan opgøres nøjagtigt.

Miljømæssige konsekvenser og EU-retlige aspekter

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter bestemmelsen i statsskattelovens § 5, litra d, skal dagpenge og rejsegodtgørelser ikke medregnes til indkomsten, når der er tale om udførelse af offentlige hverv, der gør det nødvendigt for den pågældende at tage ophold uden for hjemstedskommunen. For ansatte i private virksomheder kan der udbetales skattefri rejsegodtgørelse efter reglerne i ligningslovens § 9, stk. 5 -7, efter satser, der fastsættes af Ligningsrådet. Forslaget medfører, at de særlige regler for personer, der udfører offentligt hverv, bortfalder, således at både offentligt ansatte og ansatte i private virksomheder bliver omfattet af bestemmelserne i ligningslovens § 9, stk. 5 - 7.

Til § 2

Til nr. 1

Der kan være behov for, at Ligningsrådet kan fastsætte standardsatser, som under nærmere betingelser kan anvendes for andre af arbejdet påførte merudgifter end befodringsudgifter og udgifter ved egentlige tjenesterejser. Ændringen medfører, at Ligningsrådet også får hjemmel til at fastsætte sådanne satser for lønmodtagere, der påføres merudgifter, der ikke er omfattet af begreberne befodrings- og rejseudgifter, men - ligesom rejseudgifter - følger af, at arbejdet gør det nødvendigt for lønmodtageren at overnatte på et andet sted, end den sædvanlige bopæl. Begrebet rejseudgifter omfatter kun de tilfælde, hvor den ansatte udsendes fra et arbejdssted til et andet.

Ændringen giver fortsat Ligningsrådet mulighed for at fastsætte satser og nærmere regler bl. a. for nogle særlige erhvervsgrupper, som uden at være på egentlig rejse har merudgifter, der hidtil efter Lig-